

OPINIE

FANATIEKE BEZWAREN?

In 1945, op het einde van de oorlog, stond mijn grootmoeder oog in oog met een Duitse officier die twee van de kinderen in huis aanwees als joodse kinderen. Zij woonden veilig op de boerderij, als 'Belgische stadskinderen'. Tot de officier hen aanwees. Gelukkig liet hij het daarbij. Die scène blijft van generatie op generatie voortleven in het familiegeheugen. Mijn grootouders werden in 2002 door het Israëlische Instituut Yad Vashem opgenomen onder de 'Rechtvaardigen onder de Volkeren', met felicitaties van de Israëlische ambassadeur.

Mocht mijn grootmoeder vandaag de beelden zien van hoe het Israëlische leger dood en terreur zaait onder ongewapende demonstranten, ze zou zonder twijfel de Palestijnse kinderen van nu vereenzelvigen met de joodse van toen en mevrouw Frankel zou wel de laatste zijn van wie ze felicitaties zou willen krijgen. Zou dat dan antisemitisme zijn? Natuurlijk niet. Het zou een spontane en vanzelfsprekende reactie zijn vanuit exact dezelfde gevoelens die haar toelieten een 'Rechtvaardige onder de Volkeren' te worden.

Wat zo vanzelfsprekend zou zijn voor mijn grootmoeder wordt vandaag sluipenderwijs omgedraaid. "Als critici van Israël het hebben over 'de zionisten' in plaats van over 'de Israëli's' weet je bijna zeker dat het om fanatici gaat," beweert Ian Buruma, in DS van zaterdag. En hij verduidelijkt: "Links antisemitisme stoelt meestal op fanatieke bezwaren tegen de Israëlische behandeling van de Palestijnen." Fanatieke bezwaren? Welke zijn die dan wel?

Het met terreur verdrijven van een half miljoen Palestijnen? Het in beslag nemen of vernielen van hun steden en dorpen? Het creëren van een staat en een discriminerend wettenstelsel op basis van het onderscheid tussen joden en niet-joden? Het negeren van VN-resoluties? Het stelen van water en grond, het bulldozeren van huizen, het vernielen van olijfgaarden en akkers? Het verhinderen van een normaal verkeer tussen thuis en werk, thuis en familie, thuis en ziekenhuis door een netwerk van checkpoints? Het gevangen zetten van twee miljoen mensen op een afgesloten strook, waar het leven ondraaglijk is geworden door de blokkade? De nachtelijke raids waarbij kinderen van hun bed worden gelicht, meegenomen en gevangen gezet? Zijn dat die fanatieke bezwaren?

Er wordt over de tegenstanders van de Israëlische terreur de grootste onzin verkocht. Met op kop dat ze het bestaansrecht van Israël ontkennen. Ik ben voldoende thuis in middens van Palestina-comités en BDS-activisten om te weten waar het hen om te doen is. Niet het verdwijnen van de staat Israël, maar het verdwijnen van de *zionistische* staat Israël. Precies dat. Omdat de zionistische staat gebaseerd is op een racistisch beginsel: het is het land van de joden, waar de oorspronkelijke bewoners uit verdreven zijn en niet het recht hebben terug te keren. Terwijl in een *normale* staat Israël er plaats zou zijn voor Israëlische joden én Palestijnen, op dezelfde voet, met dezelfde rechten. Israël is het land van de Israëli's, dat is een onomkeerbaar feit, hoe onrechtvaardig de wijze waarop dat feit is gecreëerd ook is. Maar het is ook het land van de Palestijnen. De dag dat men in Israël dat laatste erkent en het historisch onrecht, de Palestijnen aangedaan, in de mate van het mogelijke wil herstellen, is dit conflict opgelost. Niet eerder. De bal ligt uitsluitend in hun kamp.

Wie beweert dat het van twee kanten moet komen, dat Israël het recht heeft zich te verdedigen (maar niet 'buitensporig'!), miskent én het historisch onrecht én de huidige machtsverhouding. Israël verdedigt zich niet, maar voert een agressieve oorlog tegen een volk dat langzaam wordt doodgeknepen. Dat is de waarheid. Wie het recht hebben zich te verdedigen zijn de Palestijnen. Zij

zijn het die zijn verdreven, wier leven ondraaglijk wordt gemaakt. Over fanatisme gesproken: het zegt iets over verdedigers van Israël dat zij de hele geschiedenis van de Nakba, de bezetting en kolonisering, de blokkade en dagelijkse terreur weten weg te moffelen onder dat ene woord: terrorisme. Israël voert geen oorlog tegen het terrorisme, het voert een oorlog tegen de Palestijnse bevolking. Hoeveel Sharpeville's moeten er nog volgen eer de Europese leiders, ook de onze, dit inzien en er naar handelen?

Het schieten op ongewapende demonstranten valt niet te verdedigen. Tijd dus om Israël categoriek te veroordelen? Als ik Buruma goed begrijp helemaal niet. Het is integendeel tijd om te wijzen op het fanatisme en antisemitisme van links. Dat is de teneur van zijn stuk. Toegegeven, "er is voldoende reden om kritiek te leveren op Israël en de VS, vooral in het licht van wat zich nu in Gaza en Jerusalem afspeelt. (...) Maar kritiek is één ding, de VS en Israël zien als de twee kwaadaardigste bedreigingen van de mensheid is weer iets anders." Hoezo? Is dat wat links over het conflict te vertellen heeft? Dit is goedkope retoriek, vanuit een schijnbaar onafhankelijke opstelling, om het verzet tegen de Israëlische terreur verdacht te maken. Het gaat niet over het joodse geld van Soros, de ontkenning van het bestaansrecht van Israël of Israël als "een bedreiging van de mensheid." Het gaat om de vernietiging van de Palestijnse samenleving. Dat en dat alleen is de essentie.

Er is geen tussenweg. Men kan niet zowel de Palestijnse kant als de Israëlische kant 'begrijpen' en 'voor een stuk gelijk geven', aangezien het onweerlegbaar is wie de agressor is. We vinden zulks vanzelfsprekend als het over verhoudingen slachtoffer-dader gaat die ver achter ons liggen. De slavenhandel, de kinderarbeid, Hiroshima, Dresden, de Vietnamoorlog, de val van Allende. Stuk voor stuk onderwerpen die 'twee zijden' hadden in de toenmalige media, maar intussen op voldoende historische afstand staan om elementair moreel fatsoen de overhand te geven op de 'objectiviteit van de twee kanten'. Niemand die vandaag de Apartheid nog zou durven relativeren, alvast niet in een respectabele krant. De kwestie Palestina is van die orde, maar spijtig genoeg nog niet vandaag.

Charles Ducal